

POHÁDKY z PŘÍŠERKOVA

Napsal Jakub Gloza
Kresba Petra Vybíhalová

edika.

Jokes & Games SPOLK

Pohádky z Příšerkova

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Jakub Gloza, Petra Vybíhalová
Pohádky z Příšerkova – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Jakub Gloza • Petra Vybíhalová

POHÁDKY z PŘÍŠERKOVA

Edika 2017
Brno

Moc děkujeme panu Viktoru Dostálovi za jeho finanční dar,
díky němuž mohly tyto pohádky vzniknout. Nezapomeneme!

Věnováno dětem a všem ostatním, kteří i přes temnotu
dnešního světa nezanevřeli na fantazii a naději
ve šťastné konce...

Pohádky z Příšerkova

Milé děti a milí rodiče,

právě se před vámi otevírá knížka Pohádky z Příšerkova, která je plná příběhů našich čtyř hrdinů – příšerek, které ve svém městečku Příšerkov zažívají různá dobrodružství. Pojdte se společně s nimi vydat na cestu za velkým pokladem, navštivme s nimi zoo, anebo jim pomozme přemoci kouzelníka. Vydejme se s nimi k vodě, či je vysvobodíme z velké bubliny, do které je zavřel ukrutný kouzelník.

Pevně doufáme a věříme, že ať už se budete oddávat příběhům u vody, u babičky nebo doma v posteli před spaním, zanechají ve vás naše příšerky radost a úsměv na tváři. A snad až si přečtete všechny příběhy, zavřete oči a necháte se unášet na vlně fantazie a snů.

Přejeme vám jen spoustu krásných chvil s naší knížkou!

Spolek Jokes&Games a autoři

Než začneme...

Byla jednou jedna planeta proti Slunci malinkatá. Takže to byla vlastně taková planetka, které všichni říkali Země. No a na té planetce byla spousta měst: některá byla velká, některá zase malá. O jednom z nich vám budu vyprávět. Na mapě ho však nehledejte, je totiž začarované a lidskému oku neviditelné. Jmenuje se Příšerkov.

A v tomto začarovaném městečku žije spousta nestvůrek a příšerek, které spolu každý den zažívají různá dobrodružství a vznikají z toho komické historky.

Jejich městečko je malé, sotva jako vaše dlaň, i přesto tu najdete spoustu domečků, stromů a úžasných věcí, jako je například dlouhý most, který se táhne přes celou řeku Nestvůřici, nebo obří vysílač, který údajně vysílá svůj signál až do vesmíru.

Městečko je to tuze hezké, uprostřed něho stojí velký hrad, ve kterém dnes bydlí příšeří král s princeznou, nicméně se proslýchá, že v něm straší. A to prý od té doby, co zlý kouzelník Černobrčko vyslal na příšerkovský hrad ukrutnou kletbu. No a od té chvíle ho už nikdo neviděl, ani o něm neslyšel. Městečkem se však šíří fámy, že je kouzelník ukrytý v příšeřím lese nedaleko řeky Nestvůřice, kde prý společně se zlými skřítky plánuje městu pomstu.

Náš příběh však začíná o kousek dál, v jedné malé uličce, které všichni říkají Dlouhoročka, možná proto, že v jednom z jejích domů bydlí příšerka, která umí natahovat své ruce – mohla by svou rukou klidně obepnout celý Příšerkov. No a v jiném domečku této ulice spolu bydlí tři nestvůří kamarádi. Žabuz – zvědavý žabák, Hro – neustále hromující hroch a pes Rek.

Tato trojka spolu už zažila leccjaké příhody a dobrodružství, jak by taky ne, když spolu kamarádi už od školky! Žijí si spokojeným životem tří dospělých nestvůrek a možná by to tak bylo i dál, kdyby se jednoho dne nestalo něco opravdu divného...

Kapitola 1.

O tajemném ufo a nezvané návštěvě

Jednoho dne zasypal Příšerkov hustý sníh, který byl snad úplně všude! Některým příšerkám dokonce ucpal komín nebo zatemnil okenice jejich domečků. Příšerky se však nezlobily a se slovy: „Hurá, bude koulovačka!“ si navlékly pořádně tlusté palčáky, čepice a vydaly se na náměstíčko koulovat.

Dokonce se přidali i příšeří král s princeznou, která z okna hradu házela sněhové koule po příšerkách dole.

„Bum!“, „Plác!“ ozývalo se po celém městečku.

Mezi koulujícími se příšerkami byli i naši tři kamarádi. Žabák Žabuz se pokoušel trefit sněhovou koulí jedno z oken v hradě. Nicméně se mu to ani jednou nepodařilo, pokaždé trefil něco jiného. Jednou to byly hradby hradu, podruhé zase málem příšeří král.

„Omlouvám se, Vaše Příšernosti!“ volal žabák na krále, který se však nezlobil a jen se smál.

Hroch Hro se zase kouloval s jednou příšerkou, která vypadala jak zajíc a žirafa dohromady.

„No na to, že máš tak dlouhý krk, tak muška nic moc,“ vtipkoval Hro.

Opodál pes Rek hrabal velikou noru ve sněhu, do které prý zahrabe všechny své hračky a plyšáky, aby mu je nikdo nikdy neukradl.

„Ale Reku, copak jsi zapomněl, že každý sníh jednou roztaje?“ smála se mu jedna z opodál stojících příšerek. „Chichi, chacha!“ chechtala se.

„Vrr, raf! Běž si po svých, nebo tě kousnu!“ vyštěkl Rek na příšerku, která se tak lekla, až se zapotácela a spadla do hromady sněhu. „No, a kdo se směje teď?“ zeptal se Rek se slzami smíchu v očích.

A jak se tak příšerky bavily a hrály si se sněhem, začalo se pomalu stmívat.

„Měli bychom jít už domů. Je pozdě,“ zaburácel Hro na své kamarády.

Žabuz i Rek souhlasně přikývli, a tak se pomalu vydali na cestu do svého domečku. V zápalu hry nikdo nepocítoval zimu, která se teď všem vkradla pod bundy a čepice.

„Brrr, to je zima! Už ať jsme doma!“ procedil Žabuz přes drkotající zuby.

O pár chvil později se už všichni skláněli nad krbem ve svém domečku. Na to, že tu žili tři příšeří kluci, tu byl docela pořádek. Postele ustlané, věci srovnané ve skříňkách kolem zdí

